

на нѣкоѣхъ другѣхъ вещь или лице, на пр. *io mi ricordo* азъ помню; тука има отношеніе на вещь, за коѣхъ-то ся помни.

109. — Глаголи-ти за да образовать различни слова, както рѣкохъме горѣ, дохождатъ въ различни наклоненія спротивъ врѣмена, лица и числа; това измѣненіе ся нарича *Спряженіе* (*Conjugazione*), и спорядъ това глаголи-ти бывають: *правилны* (*regolari*) и *неправилны* (*anormali*).

110. — За правилны-ты глаголы въ италіянскый языкъ ся поставль четыре спряженія и ты ся познавать отъ *настоящее врѣмя въ неопредѣлительно наклоненіе* (*dal tempo presente del infinito modo*); така:

а) *Въ 1-во Спряженіе* настоящее врѣмя въ неопредѣлительно наклоненіе ся окончява на: *are* като *amare* (обычати) обычамъ.

б) *Въ 2-ро Спряженіе* настоящее врѣмя въ неопредѣлительно наклоненіе окончява ся на: *ere*, гдѣ-то прѣво-то *e* ся провлачи, като: *temere* (бояти) боѣхъ ся.

в) *Въ 3-ше Спряженіе* настоящее врѣмя въ неопредѣлительно наклоненіе ся окончява съ окончяніе *ere*, гдѣ-то и два-та слога ся четѣть кратко, като *leggere* (читати) четѣхъ.

г) *Въ 4-шо Спряженіе* настоящее врѣмя въ неопредѣлительно наклоненіе ся окончява на: *ire* гдѣ-то *i* ся провлачи, като: *sentire* (уѣщати) уѣщамъ.

111. — Въ Италіянскый языкъ има два спомогателны глаголы: *essere* (быти) съмъ, и *avere* (има-